

ความล้มเหลว

ณภัทร วิไลสกุลยง*

ทางการเงิน

>>> **คง**ไม่เคยมีใครคาดคิดมาก่อนว่าประเทศผู้นำทางการเงินระดับโลกอย่างสหรัฐอเมริกาเองจะถึงวันที่ต้องประสบกับหายนะทางการเงินกับเขาได้ด้วย ข่าวการล้มครืนลงของสถาบันการเงินยักษ์ใหญ่ระดับโลกหลายต่อหลายแห่งติดต่อกันราวโรคระบาดของอเมริกา ทำเอาทั่วโลกต่างพากันขวัญผวาโดยเฉพาะตลาดซี้ตึกใจอย่างตลาดหุ้นที่พากันดิ่งลงทุกตลาดโดยพร้อมเพรียง

ของเราไม่ได้เปิดขายเป็นแฟรนไชส์ไปทั่วโลกเหมือนของสหรัฐอเมริกาเขาในครั้งนี่ เมื่อปี 2540 วิกฤติต้มยำกุ้งของเรานั้นสถาบันการเงินต่างก็พากันล้มระเนระนาดไปก็เพราะปล่อยสินเชื่อประเภทอสังหาริมทรัพย์มากเกินไป ซึ่งเมื่อเทียบกับวิกฤติแฮมเบอร์เกอร์ของอเมริกาในครั้งนี่ก็เกิดจากผลพวงแบบเดียวกันที่ไทยได้มีการปล่อยสินเชื่ออสังหาริมทรัพย์ประเภท**ซับไพรม์** มากเกินไปนั่นเอง แต่ที่ผล

ลำดับเหตุการณ์สำคัญของวิกฤติซับไพรม์	
วันที่	เหตุการณ์สำคัญ
2 เม.ย.50	New Century Financial ผู้ปล่อยกู้ซับไพรม์ใหญ่ที่สุดในสหรัฐอเมริกา ประกาศยื่น Chapter 11
17 มี.ค. 51	JP Morgan Chase เข้าซื้อกิจการ Bear Stearns มูลค่า US\$240 ล้าน
8 ก.ย. 51	รัฐบาลสหรัฐฯ เข้าควบคุมกิจการของ Fannie Mae และ Freddie Mac ด้วยการอัดฉีดเงินให้รายละ US\$1 แสนล้าน
15 ก.ย. 51	Leh man Brothers ประสบภาวะล้มละลายและยื่นเรื่องขอพิทักษ์ทรัพย์ Merrill Lynch ประกาศขายกิจการให้แก่ Bank of America มูลค่ารวม US\$5 หมื่นล้าน
16 ก.ย. 51	รัฐบาลสหรัฐฯ ให้อภัยเงินฉุกเฉินแก่ AIG มูลค่า US\$8.5 หมื่นล้าน พร้อมกับสัดส่วนการเข้าถึงหุ้นใน 80% AIG (Conservator ship)
17 ก.ย. 51	กต. ของสหรัฐฯ ออกคำสั่งห้าม Short Sell หุ้นสถาบันการเงินจำนวน 799 สถาบัน มีผลตั้งแต่วันที่ 19 ก.ย. ถึง 2 ต.ค. 51
15-18 ก.ย. 51	FED, ECB, BOE, BOJ, Bank of Canada และ Swiss National Bank (SNB) ประกาศความช่วยเหลือร่วมกันโดยเพียง 4 วัน ธนาคารกลางต่างๆ อัดฉีดเงินเข้าระบบไป US\$5.21 แสนล้าน
20 ก.ย. 51	กระทรวงการคลังของสหรัฐฯ ประกาศแผนจัดตั้งกองทุนมูลค่า US\$7 แสนล้าน เพื่อซื้อหนี้ด้อยคุณภาพออกจากระบบสถาบันการเงิน
21 ก.ย. 51	FED อนุมัติให้ Goldman Sachs และ Morgan Stanley เปลี่ยนสถานะองค์กรเป็นธนาคารพาณิชย์
3 ต.ค.51	สภา Congress อนุมัติแผนช่วยเหลือโดยการจัดตั้งกองทุน US\$7 แสนล้าน ด้วยคะแนน 263/171 เสียง

สาเหตุหลักของวิกฤติทางการเงินที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกาครั้งนี้นั้น คิดว่าคนไทยเราน่าจะเข้าใจและซาบซึ้งเป็นอย่างดี เพราะเคยอาบร้อนมาก่อนแล้วสำหรับวิกฤติต้มยำกุ้งเมื่อปี 2540 ที่ครั้งนั้นไทยเราเป็นเจ้าภาพ เพียงแต่เมื่อวัดขนาดแล้วต้มยำกุ้งของเราคงเทียบไม่ได้กับวิกฤติแฮมเบอร์เกอร์ของอเมริกา เพราะต้มยำกุ้ง

กระทบของอเมริการุนแรงกว่าบ้านเราก็เพราะนอกจากเขาจะปล่อยสินเชื่อประเภท**ซับไพรม์** มากเกินไปแล้วยังมีการออกตราสารหนี้ที่เรียกว่า CDO (Collateral Debt Obligation) โดยนำสินเชื่อ ซับไพรม์ มาเป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันด้วยแล้วเปิดขายไปทั่วโลกอีกต่างหาก ดังนั้นเมื่อฟองสบู่แตกขึ้นมาอนุภาพของความหายนะจึงยิ่งส่งผลกระทบต่อคนไปกันใหญ่ สถาบันการเงินของประเทศไหนที่บังเอิญไปซื้อ CDO ผ่านแฟรนไชส์ทางการเงินนี้เข้าก็คงต้องนอนผวกกันไปอีกนาน

* อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

เลยทีเดียว จะว่าไปแล้วความล้มเหลวทางการเงินที่น่ากินเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นต้มยำกุ้งหรือแฮมเบอร์เกอร์ ต่างก็มาจากปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่เรียกกันว่า **'ความโลภ'** ของมนุษย์นั่นเอง เหตุการณ์นี้น่าจะเป็นอีกบทพิสูจน์หนึ่งว่าความมั่งคั่งที่มีรากฐานมาจาก **'ความโลภ'** นั้นไม่สามารถอยู่ได้อย่างยั่งยืน ไม่เว้นแม้แต่สถาบันการเงินชั้นนำของโลกอย่างสหรัฐอเมริกา

เมื่อได้เห็นความล้มเหลวทางการเงินระดับประเทศและระดับโลกแบบนี้แล้ว ทำให้ต้องหันกลับมาพิจารณาถึงภาวะการเงินระดับบุคคลดูบ้าง แน่หนอนที่สุดว่าไม่มีใครอยากล้มเหลวทางการเงิน เพราะการที่ผู้คนต่างพากันทำงานอย่างหนักก็เพราะต้องการประสบความสำเร็จทางการเงินกันทั้งสิ้น แต่เชื่อหรือไม่ว่ามีคนจำนวนมากที่ยังทำงานหนัก ยิ่งสะสมทรัพย์สินมาก แต่กลับพบว่าตัวเองยังมีปัญหาทางการเงินมากขึ้นไปอีกจนในที่สุดต้องประสบกับความล้มเหลวทางการเงินในบ้านปลายของชีวิตอย่างน่าสงสาร ทั้งๆ ที่มีความรู้ความสามารถอยู่เต็มเปี่ยม เกิดอะไรขึ้นกับปัญหาทางการเงินของคุณเหล่านี้?

หลังจากที่นายวิริยะจบการศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงแล้ว ก็ขยันขันแข็งสู้ดทนทำงานหามรุ่งหามค่ำอย่างหนักเป็นเวลาหลายสิบปีจนกระทั่งเกษียณและได้ครอบครองรถยนต์ยี่ห้อหรูจำนวนหลายคัน บ้านหลังใหญ่โตโอ้อ่า รวมทั้งเฟอร์นิเจอร์ข้าวของเครื่องใช้อันทันสมัยต่างๆ อีกมากมายเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตรงตามสูตรสำเร็จของโปรแกรมการก่อสร้างตัวทุกอย่าง แต่อนิจจาจะมีใครสักกี่คนนอกจากผู้ที่ใกล้ชิดรู้บ้างว่ารถยนต์คันหรู บ้านหลังงาม และข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ที่เคยทันสมัยของนายวิริยะนั้น บัดนี้ได้กลายเป็นสภาพเป็นของเก่าโกโรโกโสเสียแล้ว รถยุโรปคันหรูหลายคันต้องถูกจอดทิ้งไว้ที่บ้านเพราะไม่มีปัญญาจ่ายค่าซ่อมแซมที่สูงลิ่ว ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ รวมทั้งตัวบ้านก็ล้วนแล้วแต่เสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา ค่าซ่อมบ้านก็สุดแสนจะแพงเนื่องจากเป็นบ้านหลังใหญ่ เงินสดในมือก็เหลืออยู่เพียงน้อยนิดเพราะได้นำไปผ่อนทรัพย์สินต่างๆ มากมายที่วันนี้จนหมด เงินเดือนก็ไม่มีอีกต่อไป เพราะเกษียณอายุเสียแล้ว สุขภาพก็แย่เนื่องจากต้องทนตรากตรำทำงานหนักมาตลอดเพื่อการสะสมทรัพย์สินต่างๆ ที่กล่าวมาทั้งหมดสุดท้ายจึงจำเป็นที่จะต้องรีบขายบ้านทั้งในราคาถูกเพื่อนำเงินมารักษาตัวเองจนหมดสิ้น กลายเป็นคนสิ้นเนื้อประดาตัวในบ้านปลายของชีวิต

เหตุการณ์ข้างต้นนี้ไม่ใช่กรณีศึกษาที่แต่งขึ้นมาเพียงเพื่อเป็นตัวอย่งประกอบในการอธิบายเท่านั้น หากแต่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงของคนในสังคมยุคปัจจุบัน อันสะท้อนให้เห็นถึง **'จุดบอด'** ของโปรแกรมชุดก่อสร้างตัวนี้ อะไรคือหลุมพรางที่ทำให้คนมากมายต้องพลัดตกลงไปสู่ก้นเหวทางการเงิน ไม่เว้นแม้กระทั่งคนที่มีการศึกษาและ

หน้าที่การงานที่ดี เป็นไปได้หรือไม่ว่าบางทีคนส่วนใหญ่อาจจะมี ความเข้าใจอะไรบางอย่างผิดไปจากความเป็นจริงก็ได้ คนส่วนใหญ่ อาจจะได้คิดว่านายวิริยะนั้นถือได้ว่าเป็นคนที่ประสบความสำเร็จทางการเงิน เพราะสามารถได้ครอบครองทรัพย์สินทุกอย่างตามต้องการแล้ว เพียงแต่ **'โชคร้าย'** ที่มาเจ็บไข้ได้ป่วยเอาตอนที่เกษียณอายุ ทำให้ต้องรีบขายบ้านในราคาถูกเพื่อมารักษาตัวจนหมดสิ้น แล้วคุณละ เห็นด้วยหรือไม่?

สาเหตุสำคัญที่ทำให้นายวิริยะต้องพบกับความล้มเหลวทางการเงินในที่สุดนั้น ก็เพราะว่านายวิริยะมีความเห็นคล้ายคลึงกับคนส่วนใหญ่ที่มักคิดว่าทรัพย์สินและค่าใช้จ่ายนั้นแตกต่างกัน ดังนั้น การจ่ายเงินเพื่อซื้อบ้าน ซื้อมอเตอร์ไซค์ จะถูกมองว่าเป็นการซื้อทรัพย์สินเพื่อสร้างฐานะทางการเงินของตัวเองให้มั่นคง มั่งคั่ง ในบ้านปลายของชีวิต การที่ต้องยอมทำงานอย่างหนักเพื่อแลกกับการได้ครอบครองบ้านหลังใหญ่โต ระดับประดาด้วยเฟอร์นิเจอร์ที่หรูหราและรถยนต์ราคาแพง จึงถือได้ว่าเป็นการสร้างรากฐานทางการเงินที่มั่นคงและคุ้มค่าที่สุดแล้ว แม้จะต้องเอาสุขภาพร่างกายเข้าแลกก็ตาม จึงไม่น่าแปลกใจที่เรามักเห็นคนที่เรียนจบและเพิ่งทำงานใหม่เกือบทุกคนจะต้องนำเงินเดือนทั้งหมดของตัวเองไปผ่อนรถยนต์ราคาแพงก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นก็ผ่อนบ้านในฝันหลังงามเป็นลำดับต่อไป การประหยัดค่าใช้จ่ายของคนส่วนมากจะหมายถึงการลดค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า หรือแม้แต่อาหารการกินลง แต่สำหรับบ้านและรถยนต์แล้วจะถูกมองว่าเป็นการสะสมทรัพย์สิน ไม่ใช่เป็นค่าใช้จ่าย

คุณจะไม่แปลกใจหรือไม่ถ้าที่จริงแล้วทั้งบ้านและรถยนต์ก็ล้วนแล้วแต่เป็น **'ค่าใช้จ่าย'** ของคุณทั้งสิ้น หากเป็นทรัพย์สินอย่าง ที่เข้าใจกัน ไม่เพียงแต่เป็นค่าใช้จ่ายที่เราสามารถใช้ประโยชน์จากมันได้ในระยะเวลาที่นานกว่า 1 ปีก็เท่านั้นเอง ในทางบัญชีแล้วรถยนต์จะถูกตัดค่าเสื่อมเป็นค่าใช้จ่ายภายในระยะเวลาประมาณ 5 ปี ส่วนตัวบ้านก็ประมาณ 20 ปี สำหรับที่ดินนั้นอาจมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น แต่ถ้าเป็นบ้านที่เราซื้อมาเพื่ออยู่อาศัยเท่านั้นและไม่คิดที่จะขายไปเราก็ไม่อาจรับรู้ราคาที่สูงขึ้นของบ้านได้แต่อย่างใด ดังนั้นในอีกความหมายหนึ่งของทรัพย์สินที่ไม่มีมูลค่าเพิ่มตามกาลเวลานั้นแท้ที่จริงแล้วก็คือ **'ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า'** ของเรานั่นเอง (ในกรณีของบ้านนี้หมายถึงบ้านหลังที่เราซื้อมาเพื่ออยู่อาศัยเท่านั้น ไม่รวมถึงบ้านที่ซื้อไว้เพื่อเก็งกำไร) เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเราก็คงจะพอเดาออกแล้วสินะว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อคนส่วนใหญ่ของสังคมต่างพากันมูมานะทำงานอย่างหนักเพื่อตั้งหน้าตั้งตาเก็บสะสมทรัพย์สินที่ไม่มีมูลค่าเพิ่มตามกาลเวลา หรือ **'ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า'** เหล่านี้กันอย่างแข็งขัน ด้วยความคิดที่ว่า นี่เป็นหนทางสู่การสร้างฐานะทางการเงินที่มั่นคง มั่งคั่ง เช่นเดียวกับนายวิริยะและนายไอฟาร์ หากคนส่วนใหญ่ยังคงก่อสร้าง-

สร้างตัวด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปที่ว่ามันอยู่ เราก็คงจะได้เห็น คนเดินตามแบบอย่างชีวิตของนายวิริยะกันอีกเป็นจำนวน มากมายไม่รู้จบ

หากเพียงแต่เราสามารถตระหนักได้ว่าทั้งบ้านที่เรา อยู่อาศัยและรถยนต์นั้นต่างก็เป็นเพียง 'ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า' ของเราๆ จะยังคงทุ่มเงินทั้งหมดของเราเพื่อค่าใช้จ่ายทั้ง 2 ส่วนนี้ต่อไปอยู่อีกหรือ? หรือว่าเราควรจะลดความสำคัญของ สิ่งเหล่านี้ลงมาให้เทียบชั้นเท่ากับค่าใช้จ่ายอื่นๆ ซึ่งเราก็จะ ต้อง 'ประหยัดและใช้เท่าที่จำเป็น' จริงๆ เท่านั้นด้วยเหมือนกัน เพราะทั้งบ้านและรถยนต์นั้นถือได้ว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่มี ราคาสูงที่สุดเมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายประเภทอื่นๆ ของคนเรา เราจึงไม่ควรซื้อบ้านหลังใหญ่เกินความจำเป็นหรือรถยนต์ ใหญ่ๆ เพียงเพื่อต้องการให้เราดูดีและทัดหน้าเทียบตา กับ เพื่อนๆ เท่านั้น เพราะเราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าเพื่อนๆ ของ เราไม่ได้กำลังยืนอยู่ที่ปากเหวของโปรแกรมสำเร็จรูปชุดนี้

ในทางตรงกันข้ามเราควรจะพิจารณาเลือกซื้อบ้าน และรถยนต์ตามความจำเป็นและเหมาะสมในระดับที่กำลัง ของเราจะสามารถซื้อได้เท่านั้น เพราะถ้าเราเพียงแต่ สามารถ 'ลด' ระดับความสำคัญของบ้านและรถยนต์ลงได้ แล้ว แทนที่เราจะทุ่มเงินของเราทั้ง 100% หมดไปกับการ ผ่อนบ้านหลังใหญ่โตเกินความจำเป็นและผ่อนรถยนต์ราคา แพง ดังเช่นคนส่วนใหญ่ยึดถือปฏิบัติกัน เราก็จะสามารถ

จัดสรรเงินของเราได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเราอาจจะกันเงินไว้ สำหรับผ่อนบ้านประมาณ 45% รถยนต์ประมาณ 15% ส่วนอีก 15% สำหรับ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ

และที่สำคัญเราควรจะต้องหันมาใส่ใจเกี่ยวกับเรื่องการบริหารพอร์ต การลงทุนทางการเงินของเราให้มากขึ้น เพราะพอร์ตการลงทุนทางการเงิน ของเรานี้เองที่จะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นตามกาลเวลา เราจึงจำเป็นต้องที่จะตั้ง กันสำรองเงินไว้ประมาณ 25% ของรายได้ในแต่ละเดือนของเราสำหรับการ บริหาร 'พอร์ตการลงทุนทางการเงิน' ของเราด้วยตั้งแต่ตอนที่เราริเริ่มต้น ทำงานและคิดที่จะสร้างฐานะการเงินที่มั่นคงในระยะยาว เพราะพอร์ตการ ลงทุนทางการเงินของเรานี้เองที่จะดูแลเราในยามเกษียณ พอร์ตการลงทุน ทางการเงิน หมายถึง เงินลงทุนประเภทต่างๆ ของเราซึ่งอาจประกอบด้วย เงินฝากระยะยาวกับธนาคาร พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้นสามัญ กองทุน ทองคำ ฯลฯ แล้วแต่ว่าเรามีความรู้ความชำนาญทางด้านใด ถ้าหากเราไม่มี ความรู้ทางด้านการเงินการลงทุนเลย ก็จำเป็นต้องอย่างยิ่งที่เราจะต้องรีบ หาความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวนี้เสีย ซึ่งแหล่งข้อมูลที่เราจะหาความรู้ ได้ก็มีอยู่มากมาย เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สถาบันการเงิน ต่างๆ ฯลฯ เพื่อให้เรามีความเข้าใจและสามารถจัดสรรเงินไปลงทุนในเรื่อง ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้นและไม่ต้องประสบกับความล้มเหลวทางการ เงินเช่นเดียวกับนายวิริยะอีก

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
Thai-Nichi Institute of Technology(TNI)
泰日工業大学

กำลังเปิดรับสมัครนักศึกษา
ระดับปริญญาโทและปริญญาตรี(ถัวเมือง)
ปีการศึกษา 2552

ระดับปริญญาโท มีคอร์สสัมมนาพิเศษที่ประเทศญี่ปุ่น

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีภาคเรียนวันเสาร์-อาทิตย์ (MIM, EEM) และภาคค่ำเรียนวันธรรมดาเฉพาะ (EEM)

🕒 **สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM), การจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM)**

“สอนแบบเจาะลึก ตรงประเด็น เน้นการวินิจฉัยปัญหา ปฏิรูปองค์กรตอบสนองภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม”

รับสมัครตั้งแต่บัดนี้ – 22 กุมภาพันธ์ 2552

ระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีภาคเรียนวันเสาร์-อาทิตย์ และภาคค่ำเรียนวันธรรมดา

🕒 **สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ(IT), การจัดการอุตสาหกรรม(IM), บริหารธุรกิจญี่ปุ่น (BJ)**

รับสมัครตั้งแต่บัดนี้ - 1 มีนาคม 2552

Ins. 0-2763-2600 ต่อ 2601-2606 E-mail: admission@tni.ac.th Website: www.tni.ac.th